

DVOJKA

- prázdninách
- jekt – Jak se Eje na ostrově Korfu
- rozhovor se zakladatelem časopisu
- ot
- ty
- i o letošních devítkách?
- trý je váš pes?
- SCHOOL
- ské perličky
- kolem n
- 5

6. 2. 1949

ČERVEN 05

Zprávy z redakce

Vítejte u dalšího, už šestého, ale pro letošek posledního (jak smutné...☹) čísla Dvojky. V první řadě bychom vás rádi seznámili s těmi, kdo převezmou vedení časopisu v příštím školním roce – Alesja Anisimová a Magda Novotná. Technickou stránku věci si vezme na starost David Klíma. Dále bych se za všechny deváťáky v redakci s Dvojkou rozloučil a popřál jí snad jen, aby ještě nějaký ten rok vydržela a aby byla stále lepší a lepší. Velký dík patří p. uč. Kněžourkové a p. uč. Hradeckému za pomoc a trpělivost a nakonec i Vám, čtenářům Dvojky. Všem přejeme hezké prázdniny a hodně úspěchů v dalším školním roce.

Vaše redakční rada

Obsah

Jde to pořád dokola	7
Anketa - vysvědčení	9
Anketa o prázdninách	12
Projekt – Jak se žije na ostrově Korfu	13
Rozhovor se zakladateli časopisu	17
Rozhovor.....	18
Fakta a kuriozity	19
M.E.Z.E.K.....	21
Co si myslíš o letošních devítkách?.....	24
Jak chytrý je váš pes?	25
MISS SCHOOL.....	28
Žákovské perličky	29
Otazníky kolem nás	30
WWW	32
Jan Koller.....	33
Knižní klub.....	34
Vtipy	35

Rekapitulace 6.-9. třída

Všechno to začalo někdy v roce 2000, mně bylo 10 let, když jsem se dozvěděl, že v Kolíně existuje něco jako matematická škola. Jasnější představu o dvojce jsem získal teprve až na dnu otevřených dveří. Škola na mě působila jako něco velikého, nedokázal jsem si moc představit, že bych sem měl někdy chodit. Taky jsem se dozvěděl, že škola pořádá jakoby zkoušky nanečisto - soutěž PLUS. Tam jsem, ani nevím vlastně jak, no prostě jsem byl první, takže mi to přidalo alespoň trošku sebevědomí ke zkouškám. Ty ale probíhaly v době, kdy jsem byl na škole v přírodě v Orlických horách, takže jsem musel ujet nějakých 100km, v Kolíně udělat zkoušky a zas odjet zpátky. Zkoušky dopadly docela dobře – napsal jsem tam všechny příklady až na jeden. V tom příkladu mi prostě nelezlo do hlavy, že když sečtu 1m^2 a 1m^2 dostanu 2m^2 . Teď už to vím, a i když jsem ten jeden příklad nevěděl, měl jsem strašný strach, že mě nevezmou. Pak přišel dopis ze školy, a jakmile jsem ho rozbalil, první papír, který jsem vyndal, byl seznam věcí na další školní rok. Nejdřív jsem nechápal, pochopil jsem až když jsem vyndal papír, na kterém bylo napsáno, že jsem přijat. „Úfff,“ konečně jsem si mohl oddechnout.

Jak jsem pak dochodil školu v Červených Pečkách, si už moc nepamatuji, ale moc dobře si vzpomínám na 1. září, první den v nové škole. Do třídy jsem přišel sám, vůbec nikoho jsem v té třídě neznal. Seděl jsem sám v první lavici u okna. Nevím, jak jsem si tam mohl sednout, teď totiž většinou sedím někde na druhé straně třídy. Celá třída na mě působila dojmem, že jestli mám s tímhle vydržet ještě 4 roky, no nevím, jak to přežiju. Samozřejmě jsem neznal ani jediného učitele, neměl jsem nejmenší představu, jak bude vypadat naše třídní. Byl jsem ale dost překvapen, když paní učitelka Jelínková vešla z kabinetu chemie do třídy. Člověk by si ji pomalu spletl s žákyní 9. třídy, časem jsem zjistil, že učí teprve 3 roky. Chvilí nám něco vykládala, z toho si pamatuji akorát, že se ptala, jestli trefíme do jídelny. Pak jsme si celá třída sedli do kolečka, paní učitelka vzala klubíčko a poslala ho na druhou stranu kolečka. Tam ho někdo chytil, něco o sobě řekl a klubíčko poslal dál. Nakonec z toho

vznikla pavučina a paní učitelka řekla, že by byla ráda, kdybychom drželi pohromadě jako ta pavučina, což, myslím, zatím funguje.

Pak se postupně začalo normálně chodit do školy, to bylo jedno překvápko za druhým. Třeba takový dějepis, já jsem totiž doteď neznal slovo učit se. Při dějepisu jsem zjistil, že asi budu muset a těžce s tím bojuji dodnes. Hned další překvapení byla matematika. Měli jsme v té době pana ředitele Tkadlece. Zvyknout si na styl známkování hrubá chyba – 3, dvě hrubice za pět, na to, že celou hodinu bylo ve třídě hrobové ticho a že jsem za školní rok popsal tři stránky v žákovské, a už ani radši nevím kolik sešitů, to bylo docela těžké, Ale to, že jsem všechno dokonale pochopil do nejmenšího detailu a že jsem si zvykl, že pětka nic není a dá se jednoduše opravit, to je k nezaplacení a teď jsem za to strašně vděčný. A taky jsem často překvapen, když z písemky, z které počítám s nejvyšším stupněm ohodnocení (5), dostanu za tři.

Škola tak nějak v pohodě běžela dál, já se držel někde kolem čtyř dvojek na vysvědčení, v osmé třídě jsem se dostal do časopisu jako běžný přispěvatel, který zodpovídá tak maximálně za svůj článek. Pak ale přišla

devátá třída a začalo jít do tuhého, hlavně v učení. To, že chci do Kutné Hory na gymnázium, jsem už věděl docela jistě, na to, aby mě vzali bez přijímaček, mi stačily dvě dvojky na vysvědčení v pololetí devítky. Důležitost vysvědčení jsem si ze začátku roku moc neuvědomoval, ale známky docela šly, moc dobře jsem věděl, jak těžko se to potom dohání. Kromě učení jsem se dostal na místo šéfredaktora Dvojky, ani dneska ještě moc nechápu, proč zrovna já, ale budiž, byl jsem vybrán.

NO IMAGE

}

První číslo bylo takové zkušební, na tom jsme zjistili, jak taková tvorba časopisu probíhá. A já jsem zjistil, jak těžké je dostat z někoho článek včas. V té době v redakci moc lidí nebylo, do druhého čísla ale přibylo pár osmáků.

Třetí a čtvrté číslo vypadalo trochu odlišně oproti ostatním číslům díky

barevné obálce. To byl vlastně tátův nápad, ukecat si sponzora na vytištění barevné obálky. Bohužel ho to po dvou číslech přestalo bavit, a tak když se nás začali ptát, jestli bude další číslo celobarevné, vrátili jsme se zpátky k černobílému časopisu. Co se týče školy, vysvědčení jsem utáhl na jednu dvojku, takže ze zkoušek měli větší nervozitu rodiče než já. Konec pololetí byl krutý, učil jsem se skoro pořád, ale vyplatilo se.

Pak přišlo druhé pololetí, větší flákárnu jsem snad ještě nezažil. Učil jsem se jenom občas před písemkou a navíc jsem každou chvíli ve škole chyběl. Dokonce se mi stala i jednou taková příhoda – ráno, asi v půl osmé tak v pohodičce sedím před školou na zábradlí. Většinou se tam už začíná scházet naše třída, ale tentokrát nepřišel vůbec nikdo. Až časem jsem zjistil, že máme od sedmi matematiku – zapomenout jít do školy se mi ještě nepovedlo...

Ale zpátky k časopisu. Před předposledním číslem jsem zašel k sedmákům s nabídkou, aby přišli na redakční radu, protože se školní rok pomalu chýlil ke konci a bylo potřeba nabrat další přispěvatele na další školní rok. Tolik lidí na redakční radě už dlouho nepamatuju, myslel jsem, že se málem nevejdeme do třídy. Do příštího roku teda bude mít snad Dvojka dobrou základnu a doufám, že s novým šéfredaktorem, zástupcem a šéfgrafikem ještě nějaký ten rok bude fungovat a bude lepší a lepší a třeba i jednou celobarevná. Nakonec bych rád poděkoval všem členům redakce (jmenovat nebudu, aby zbylo místo na ostatní články, koneckonců všichni jsou na stránce č. 2) a hlavně paní uč. Kněžourkové a p. uč. Hradeckému za vedení Dvojky a trpělivost nejen při opravách chyb (zvláště pravopisných ☺).

Můj dík ale nepatří jen jim, ale i naší současné třídní p. uč. Wernerové, paní ředitelce Holmanové, paní zástupkyni Mikeskové a všem členům učitelského sboru. Teď už jen dostanu vysvědčení a budu mít dva měsíce oddechu, na které se těším nebo netěším, já vlastně ani nevím. Po prázdninách do nové školy a zase se začnu učit, hodně lidí mi říká, že ještě budu rád na dvojku vzpomínat, tak uvidíme. Vono to nák dopadne...

Luděk Veselý, 9.B

Jde to pořád dokola

Není to jen potravní řetězec, není to jen koloběh vody, i u nás na škole je takový koloběh, který se každoročně opakuje. Jde to prostě pořád dokola...

Tak abych vám to přiblížila: Každý rok nastoupí do těch miniaturních lavic dole v přízemí miniaturní lidičkové, tím mám na mysli prvňáčky. Ostatní povýší, bývalí prvňáčci do druhé třídy, druháci do třetí atd.

Do první třídy přijdete, skoro nikoho neznáte až na Aničku, Pepika, a Frantíka ze školky, za pět let si na sebe všichni zvyknete a najednou je to zase jinak. Pátáci (tedy vlastně šestáci) se nám rozdělují, někteří jdou na víceleté gymnázium, jiní do matematické třídy, další zůstanou v „áčku“. Většina z nich prostě vstupuje do šestky s úplně novými spolužáky. Někteří to znáte, přijdete vyklepaní do třídy, kde zase nikoho neznáte a snažíte se najít nové kamarády. Noví lidé, nové lavice, první patro, druhé patro... A čím starší budete, tím tohle seznamování bude horší.

Za další čtyři roky si na sebe zase přivyknete, najdete i skvělé kamarády, ty vám sice nikdo nevezme, ale... Zkoušky na střední vás neminou... Takhle vám to na té naší školičce uteče, ani se nestačíte divit. Dalo by se říci, že základka je vlastně dětství. Dětství s učením, naučíte se to nejzákladnější, dostanete spoustu rad do života (pár z nich si dokonce i zapamatujete).

Další novinkou, kterou si tu předáváme, je chemie. Chudáci osmáci... Nevědí, do čeho jdou.

I za tento rok se nám to tu všechno hezky opakovalo. Prvňáci sem, devátáci pryč, šestáci sem. Nás to čeká zase za rok. Tenhle začarovaný kruh si prožijeme všichni, a to byla řeč jen o základní škole. Pak je tu střední, vysoká... A vlastně nemusí být řeč jen o školách, pak je to řidičák, hledání práce atd...

Tímto bych se chtěla rozloučit s našimi devátáky. Stihli jsme se s nimi skamarádit a už se zase musíme loučit... Bude mi dlouho trvat,

než si zvyknu, že my teď budeme nejstarší na škole. Bude mi zase chvíli trvat než si zvyknu, že sedmáci jsou teď osmáci. Jenže život běží a my se jen musíme přizpůsobit. Takže se uvidíme v příštím školním roce zase o rok starší. S některými se však neuvidíme... Takže vám deváťákům přeji hodně štěstí na střední i v životě a snad to vaše dětství na dvojce za něco stálo. =))

Na závěr něco o životě:

* Svůj život žij tak, aby, až se kdykoliv ohlédneš, jsi věděl, že nebyl prožit zbytečně...

* Život je jako hodina matematiky, počítáš, počítáš, až zjistíš, že jsi udělal chybu, chceš začít znova a v tom zazvoní..

* Život je jako bonboniéra, nikdy nevíš, co ochutnáš.

* Je ti 5 a každý ti závidí, je ti 10, neumíš násobilku, ale každý ti závidí. Je ti 15, prožíváš první lásku, a každý ti závidí. Najednou se ohlédneš a zjistíš, že na všechno ti jeden život nestačí. Pak začínáš závidět pětiletým..

* Neberte život tak vážně, stejně z něj nevyvážneme živí.

* Když už člověk jednou je, tak má koukat, aby byl, a když kouká, aby byl, a je, tak má být to, co je a nemá být to, co není, jak tomu v mnoha případech je.

* Pouze život, který žijeme pro ostatní, stojí za to.

Magdaléna Novotná, 8.B

Anketa - vysvědčení

1. Jak se těšíš na vysvědčení?
2. Jaké vysvědčení očekáváš v tomto pololetí?
3. Co tě baví, nebaví za předměty?
4. Jak se těšíš na prázdniny?

Anička Jeníková 1.A

1. Docela hodně.
2. Asi samý jedničky.
3. Baví mě prvouka a nebaví mě matematika.
4. Hrozně.

Lukáš Bříza 2.A

1. Dobře.
2. Samý jedničky.
3. Baví mě tělocvik a nebaví čeština.
4. Dobře. (Tak hlavně že se má dobře)

Jirka Štolba 3.A

1. Jak jako? Málo.
2. Cože, asi pět dvojek.
3. Nebaví mě matika, baví mě čeština.
4. Hodně.

Lenka Kratochvílová 4.A

1. Moc ne. (usmívá se)
2. Dvě dvojky a jinak samý.
3. Nebaví mě vlastivěda, přírodopis, čtení a baví mě pracovní činnosti, výtvarka, čeština a matika.
4. Hodně.

Dominik Novotný 5.B

1. Hmm...Těším se na vysvědčení, protože se těším na prázdniny.
2. No to ví bůh nebo učitelka.
3. Hmm...Baví tělák a nebaví předměty, ve kterých je nuda.
4. Hmmm... (opět dlouho přemýšlí, třeba přijde na čtvrté skupenství.....) Jako Američan na mekáče. (smích)

Martin Vaško 6.A

1. Moc ne.
2. No, no, no čtyřku. (No, no, no a pětka by nebyla?)
3. Baví mě zemák a nebaví čeština.
4. No, ty už chci mít teď.

Jiřina Formánková 7.A

1. Těším se hodně.
2. Čtyři trojky.
3. Baví mě německý jazyk a nebaví dějepis.
4. No, jelikož budu pořád v Péčkách, tak hodně.

Vladka Skalová 8.B

1. Vůbec.
2. Netuším, nevím.
3. Baví mě přírodopis, nebaví mě.....(smích) radši: „No coment“.
4. Na něco těším, na něco ne.

Lucie Zinková 9.A

1. Vůbec.
2. No, moc dobrý ne.
3. Nejvíc mě baví přestávky a nebaví mě všechno ostatní. (to asi nás všechny)
4. Prázdnin se nemůžu dočkat.

Učitelé

1. V které třídě jste nebyl/a spokojen/a se svým vysvědčením?
2. Který předmět ve škole byl váš oblíbený, a který neoblíbený?
3. Dostal/a jste někdy poznámku a za co?
4. Co plánujete o prázdninách?

P.uč. L. Novotná

1. V šesté, protože jsem měla jedinou dvojku z tělocviku. To mě opravdu naštvalo.....
2. Na základce jsem měla ráda češtinu, ještě dějepis, výtvarku a neoblíbený, to byla matika, fyzika.....fuj.
3. Dostala, ve čtvrtý třídě poznámku, že jsem kouřila. Ještě si pamatuju jak zněla: „Kouřila jsem s Naďou a Bulíčkem, přinesla jsem si cigaretu a zápalky“.
4. Budu se věnovat své zahrádce, psovi zlatému retrívrovi a pojedu do Slovenského ráje.

P.uč. K. Kněžourková

1. No, myslím si , že to vysvědčení vždy odpovídalo mé snaze.
2. Oblíbeným předmětem pro mě byla vždycky literatura a dějepis a hrůzu mi odjakživa naháněla chemie.
3. Poznámky jsem určitě dostávala, protože jsem byla úplně normální dítě a za co, za zlobení.
4. O prázdninách bych chtěla cestovat, odpočívat, chodit do lesa na houby a taky se musím připravit na svoje budoucí deváťáky.

P.uč. D. Záběhlická

1. Byla jsem furt spokojená.
2. Neměla jsem žádný neoblíbený předmět, oblíbené byly dějepis, zeměpis, tělocvik a matika.
3. Dostávala jsem taky.
4. Budu se rekreovat.

Anketa o prázdninách

Kristýna Musílková, 5.A

- 1) Do Itálie
- 2) Ani moc ne
- 3) Bráchu, Aničku a Anetu...
..hm (dlouhé přemýšlení)

- 1) Kam pojedíš o prázdninách?
- 2) Bude se ti stýskat po škole?
- 3) Jaké tři osoby by sis vzal/a sebou?

Honza Kovalczuk, 8.A

- 1) Ne!!! Holky to fakt ne!!! Nepiš to tam!!
No tak... na basketbalový tábor
- 2) Ne
- 3) Ježíš, to fakt ne, já nevím!! Kámoše a kámošky, proč??
Protože jsou to kámoši!

Vítek Věříš, 7.A

- 1) Co že? Já nevím, někam do.....zahraničí! (ha, ha)
- 2) No to teda nebude
- 3) Raz, dva, tři, proto!! (vrrrr!)

Ája, 7.A

- 1) Já ještě nevím
- 2) Ani ne (cha, cha)
- 3) Já bych vzala nějaké holky z áčka. Proč? Jéžíši, aby jsme se zabavily!

Šárka Kubizňáková, 9.A

- 1) Hm...mlask, mlask...někam, nevím kam, asi klasicky do jižních Čech, mlask a na čtyřdenní házenkářský Handballhelpcup
- 2) Ani z pr...! (ha, ha)
- 3) Psa, Zuzanku hm, mlask a někoho neznámého z nádraží

Bára Macurová, 6.A

- 1) Jenom jednou jo? Na tábor
- 2) No tak, po kámoškách jo, ale po škole ne!
- 3) Tři? Kájju, pak asi nějakého kluka a...pak pejska. A proč? Mám je ráda (to je logický ne?)

Kiki a Lucík, 7. B

Projekt – Jak se žije na ostrově Korfu

Korfu je zelená země, která má plno památek a krásnou krajinu. Bylo to 10 hezky prožitých dní s milými kamarády. Prostě paráda !

Lukáš P.

Korfu je takzvaný Smaragdový ostrov. Už sám název napoví, že tam musí být krásně. A taky že bylo !!!

Tomáš H.

Na Korfu se mi moc líbilo, bylo to příjemné odpočinutí od školy, povinností a rodičů.....

Jsem ráda, že jsem tam mohla jet. Sešla se dobrá parta a myslím, že jsme si to všichni moc užili. Díky všem !

Magda N.

Deset nejhezčích dnů za celý školní rok. Bylo to mnohem hezčí, než jsme předpokládali.

Takže super !!!

Ali A.

Tohle nemá cenu, vyjadřuji se jako pátý a už bylo všechno řečeno – napsáno. Co dodat ?

Bomba !!!!

Pavel M.

Bylo to dobrý, skvělý, úžasný !!!!

Michal M.

Mně to připadalo jako velmi hezký pobyt a moc se mi líbila příroda tohoto ostrova. Abych to zkrátil, bylo to všechno super .

Jindra K.

Bylo to v ý b o r n ý , není co dodat.

Jakub T.

Bylo to deset nejkrásnějších dnů v mém životě, nejen ve školním roce. Bylo to super !

Marek T.

Nemám, co bych dodal, snad jen, že to byl můj nejlepší zahraniční výlet. Korfu je prostě nádherný ostrov.

Jakub V.

Mně se tam moc líbilo, hlavně Achilleon. Ani jízda autobusem nebyla tak strašná a trajekt byl celkem dobrý.

Petr Š.

Výjezd do Řecka byl fakt super. Řekové jsou skvělí přátelští lidé. Celkově jsme byli všichni dobrá parta a všem se to opravdu moc líbilo. Nemám slov. Byl to nejlepší a nejkrásnější výjezd do ciziny. A trajekt ? Bomba!!! Západ slunce na moři je úžasný

Vlaďka S.

Na Korfu bylo krásně. Všude jiná krajina. Autobusy si jezdí, kdy chtějí a nikdo se nerozčilje. Jednoduše super výlet !

Kamila V.

Obyvatelé tam jsou o dost přátelštější, než jsou lidé tady u nás. Všichni se na sebe smějí a zdraví se, i když se neznají.

Zuzana H.

Já si myslím, že si na Korfu žijí obyvatelé vcelku dobře, už jen kvůli jejich přívětivému chování.

Eva H.

Celý výlet se mi líbil. Lidé jsou určitě jiní, než tady u nás. Víc přátelštější. Děti jsou víc rozjívenější, ale zase poslechnou učitele na slovo.

Magda B.

Na výletě se mi líbilo, zvláště lidé tam byli přátelštější a na každého se usmívali. Myslím, že děti se tam mají celkem dobře a možná i více poslouchají učitele než my

Magda P.

Na Korfu se mi líbilo, že obyvatelé jsou k sobě, ale i k turistům hodně přátelští a všichni si tam žijí v pohodě.

Tereza T.

Na Korfu se mi líbilo. Lidé tam byli více v klidu a nekoukali se na nikoho jako na vraha a nikam nespěchali.

Vojtíšek D.

Bylo to dobrý - lidé přívětiví, jídlo dobrý, obzvlášť gyros. Bylo blbý, že se nesměly trhat ze stromů plody /pomeranče, citróny/.

Jakub L.

Mně se tam líbilo. Lidé jsou přátelštější a uctíví a velmi se mi líbí i jejich způsob života. Líbí se mi i to, že když něco někdo nechá venku nebo odemčené auto, tak mu to nikdo nevezme.

Jakub Š.

Mně se na řeckých domorodcích líbí pohoda v jejich životě. Žádné stresování, všechno v klidu, v pohodě. Třeba já, když čekám ráno na autobus do školy a 2 minuty nejede, už si všichni klepou na hodinky, kde ten autobus je. Kdežto v Řecku jede autobus o 15 minut déle a nic se neděje.

Lud'a V.

Řekům se na Korfu žije výborně až na jídlo, jídlo je předražené. Řekové jsou moc přátelští, mají se skvěle.

Honza K.

Dětem se na Korfu žije dobře, až na to, že se musí chodit potit do malých a vyhrátých tříd, ale jinak se mají dobře.

Honza P.

Myslím, že se Řekům na ostrově Korfu žije dobře, až na ty školy. Jsou malé a je v nich teplo.

Mirek Č.

Řekům je dobře. Aspoň mi to tak připadalo. Jsou přátelští a pořád se smějí.

Ondřej S.

Řekům se žije celkem dobře v turistických oblastech. Nevím, jak jinde.

Tomáš Z.

Jak se žije psům na Korfu ? Podle toho, kterým. Jsou psi bohatých páníčků a taky žádných páníčků, kteří v přístavu koušou do nárazníků projíždějících aut. Takže bych řekl, že se jim žije asi tak jako u nás – NORMÁLNĚ !

Ivo N.

Rozhovor se zakladateli časopisu

Dvojka na naší škole vychází již šest let, to už je slušná doba. To, jak ale vznikala, neví ani současní deváťáci, a tak jsem vyhledal (no, vyhledal, spíš když jsem ho potkal, dohodl jsem se s ním a pak mu poslal mail) prostě jsem položil pár otázek jednomu z členů úplně první redakce – Jiřímu Váňovi.

Jak vlastně vznikal časopis Dvojka? Čí to byl nápad a jak to vlastně probíhalo?

Začalo to asi v osmé třídě, měli jsme si o slohu vymyslet strašidlo a něco o něm napsat. Potom jsme všechny "díla" svázali do Lexikonu strašidel. No a paní učitelka Kněžourková přišla s tím, že by nebylo špatné vydávat školní časopis. Nejdřív jsme tak nějak sesmolili nulté číslo a protože mělo celkem úspěch, začali jsme od devítky vydávat časopis pravidelně. První šéfredaktor byl Michal Adamec.

Kdybys měl srovnat situaci v prvních číslech a v těch posledních - změnila se Dvojka za těch šest let nějak výrazně (a jak)?

Jsem rád, že přežila rubrika otázek měsíce-s tou jsem začínal já :) . Jinak je v časopise určitě víc článků a je "míň oficiální". My tam neměli žádný drby a podobně. Tak jak ho děláte vy, je rozhodně zajímavější a je s ním víc zábavy. Doufám, že tak budou pokračovat i další ročníky. Nás v životě nenapadlo, že za šest let bude časopis stále fungovat.

Chtěl bys ještě něco vzkázat čtenářům Dvojky?

Jen aby se učili a nezlobili učitele :))) .

Díky za rozhovor.

Luděk Veselý, 9.B

Rozhovor.....

Tak jako každým rokem, se nám prázdniny neúprosně blíží a my se můžeme jenom ohlídnout zpátky a říct si, že příští rok snad bude lepší.. Nyní máme posledních pár dnů před sebou, abychom dohnali vše, co jsme pokazili, a dokázali nejen rodičům, ale i učitelům, že nejsme úplně vygumovaní. Potom na nás čekají krásné a dlouhé prázdniny, ale nezapomeňte, že 1. září budete muset nařídit budíka a vydat se do školy. Pro letošní devátáky to nebude jen obyčejný den. Toto bude jejich 1. den na střední škole, a proto jim všichni chceme popřát mnoho štěstí a úspěchů v novém školním roce. Na závěr tady máme ještě pár otázek pro bývalého šéfredaktora Dvojky (Lud'u).

1) Těšíš se na střední školu?

Tak já nevím. Jó, asi jó, ale budu se asi muset začít trochu učit.

2) Jak bys zhodnotil tento rok s Dvojkou?

Já myslím, že to asi dopadlo dobře.

3) Co pro tebe bylo nejtěžší při připravování časopisu?

Sehnat lidi a aby byly všechny články včas napsány.

4) Chtěl bys v budoucnu spolupracovat s nějakým časopisem?

Bylo by to asi dobrý, no.

5) Jaké číslo si myslíš, že se vám nejvíce povedlo?

Já si to nepamatuju. Myslim, že čtvrtý bylo dobrý. Můžu říct, jaký bylo nejhorší? Jo. Tak asi to druhý.

6) Chtěl bys něco razantně na časopise změnit?

Když vynechám, aby byl časopis celej barevném, tak nic.

7) Myslíš, že bude mít dvojka ještě dlouhou tradici?

Já myslím, že jo.

8) Co se ti na připravování časopisu nejvíce líbilo?

Čerstvě nakopírovaných, sešitých, ještě teplých 100 čísel v krabici. Když jsem je měl všechny pěkně pohromadě v krabici. To bylo vážně super. :)

Ali @ Majda

Fakta a kuriozity

To by člověk nečekal, kolik zajímavých věcí se dá najít na internetu. Třeba jako tento článek, ke kterému se za chvíli dostanete. Vybrala jsem pro vás jen to nejzajímavější a doufám, že se Vám to bude líbit :)

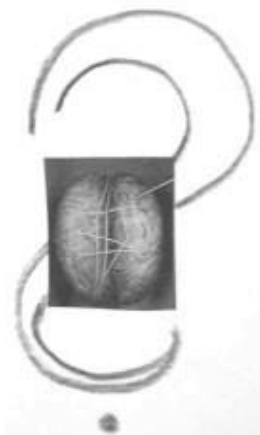
Rozhodně si myslím, že nikdo z Vás nevěděl,

- že cigaretový zapalovač byl vynalezen dříve než zápalka
- že v japonských jménech je na prvním místě příjmení, na druhém křestní jméno
- že většina rtěnek obsahuje rybí šupiny
- že Bible není jen nejprodávanější kniha na světě, ale i nejkradenější
- že pavučina patří k nejodolnějším materiálům na světě - je pětkrát silnější než ocel a o 30 procent pružnější než nylon
- že jablečná jádérka obsahují kyanid
- že dešťové kapky nemají ve skutečnosti tvar slzy, ale kulatý vršek a plochou spodní část
- že nejvíce prachu v bytě tvoří zbytky odumřelé pokožky; že v havajské abecedě je jen dvanáct písmen
- že první kabinka na záchodě je nejčistější a nejméně používaná
- že k vypěstování jednoho kg jídla je potřeba 100 litrů deště
- že během velkého požáru Londýna v roce 1666 shořela polovina města, ale bylo zraněno jen 6 lidí
- že miliardtá cifra Ludolfova čísla (π) je 9

To je jen část toho, co člověk neví, spíše se o tyto věci nezajímá - nezatěžuje jimi hlavu, ale tohle není vše. Myslím, že ani tohle nikdo z vás nevěděl,

- že Winston Churchill se narodil na dámském záchodě
- že nejvíce vydělávající sportovec je Michael Schumacher, nejlépe placená sportovkyně Martina Hingisová
- že nejvyšší žena na světě je Sandy Allenová, která měří 235 cm
- že Beethoven si vždy před tím, než začal skládat, lil na hlavu ledovou vodu

- že mezi vynálezy sira Isaaca Newtona patří i dvířka pro kočky
- že v San Salvadoru mohou být opilí řidiči odsouzeni k smrti zastřelením
- že v Papui Nové Guineji se mluví celkem 817 jazyky
- že Coca Cola měla původně zelenou barvu, že původní receptura Coca Coly obsahovala kokain
- že Santa Claus míval různé barvy svého pláště, dokud ho nepoužila Coca Cola ve své kampani - od té doby má pouze červený plášť
- že každou sekundu zemřou dva lidé a narodí se pět dětí, podvyživených je 1,2 miliardy lidí - stejně jako obézních 27 %
- že ženy mrkají téměř dvakrát tak častěji než muži
- že děti rostou nejrychleji na jaře
- že lidské chodidlo je zpravidla stejně dlouhé jako předloktí
- že nehty na rukou rostou téměř čtyřikrát rychleji než nehty na nohou
- že praváci žijí v průměru o devět let déle než leváci
- že běžný obyvatel vyspělé země sní (většinou nevědomky) více než tři kilogramy hmyzu ročně
- že veškeré jídlo vyprodukované v rozvinutých zemích skončí jako odpad
- že v rozvojových zemích se osmdesát procent všech nemocí šíří prostřednictvím vody
- že člověk v průměru spolkne osm pavouků ročně
- že Adolf Hitler měl nevlastního bratra Aloise - jeho bar v Německu byl oblíbeným místem nacistických důstojníků
- že matka Adolfa Hitlera vážně uvažovala o potratu, ale její doktor jí to rozmluvil
- že Hitler trpěl klaustrofobií, dokonce měl ve výtahu ve svém Orlím hnízdě zrcadla, aby výtahový prostor vypadal větší

Tak co? Doufám, že se Vám to líbilo a aspoň část těchto kuriozit Vám uvízla v mozku.

M.E.Z.E.K

V tomto posledním čísle bychom se rádi omluvili všem, které jsme v naší rubrice urazili, zesměšlili, zničili jejich životní kariéru, nebo jsme je tak ponižili, že se již nikdy nebudou moct podívat na své kamarády. Dál bychom ale chtěli říct, že byste neměli být naštvaní na nás, ale na své "kamarády", kteří na vás všechno práskli. A jestli si myslíte, že příchodem prázdnin všechno končí, máte asi smůlu. Naše rubrika má již své nástupce. Kdo to je, vám ale neprozradíme (pokud vám to teda neřeknou sami...)

FLIRTÍKY

Kdo s kým - přinášíme vám další novinky ze zákulisí velkého kamarádství. První máj je lásky čas, ale co takhle školní výlety do zahraničí? I Řecko nebylo výjimkou, a tak není divu, že i zde se nám to pěkně spárovalo.

CHODÍ SPOLU

- **Kubizňák J.- Hájková E.:** Kdo si počká, ten se dočká. A trpělivost růže přináší. Honza se opravdu dočkal. I když čekat 3 roky, není to už trochu moc?! Nevadí, hlavně že jsou spolu a mají se rádi :)
- **Šíma J.-Křemenová N.:** Tady by platilo taky přísloví, co se škádlívá, to se rádo mívá. Takové hlášky a provokace jste snad nikdy nezažili. Kdo by však čekal, že tito dva rivalové dají dohromady?
- **Stoupa O.-Novotná M.:** Kamarád taky rád. A je to!

FLIRTOVALI

· **Černý M.-Pechová M.:** Ani Martě se nepodařilo odolat Mirkovým roztomilým pohledům. Snažila se o sto šest. Avšak Mirek má rád trochu jiné "masíčko", a tak zůstali jen u kamarádství a pusinek na dobrou noc.

· **Lodinský J.-??:** Už se vám někdy zapalovali lejtka, ale nejen ze sluníčka? Ne? Jakub by vám mohl vyprávět. Projevil se jako pravý getleman a nabídl sezení v autobuse na svém klíně Laďce S. a Evě H.. Že by i "Meňdělíev" začal myslet na závazky?

KURIOZITY- VÝJMEČNOST NADE VŠE

· **Bulik J.:** Už jste někdy přemýšleli, kdybyste byli opačné orientace, s kým byste chtěli chodit ?! Ještě ne? Jóža si tuto otázku položil. A jak ji vyřešil? Má těžké rozhodování, líbí se mu jak Kubi (9.B), tak i Ondra (9.B). Ale vede Ondra. Prý je hezký, hodný a milý (Honzík se mu jenom líbí).

· **Křemen J.:** Že k vám ještě Jakub nepřišel a nepokoušel se vás sbalit?! Tak to opravdu patříte mezi kuriozity na naší škole. Ani v Řecku tomu nebylo jinak. Devátačka, osmačka, sedmačka? To je jedno, hlavně že je hezká a baví se s ním. Ne, že bychom chtěli něco šířit, ale nejdál to prý dotáhl s Magdou B. (9.B). Nikdo neví, z čí iniciativy to vzniklo, a každý má jinou výmluvu, ale kamarádi se přece jen tak na potkání nelíbají při západu slunce na trajektu. Ovšem ani zde to nemělo dlouhé trvání, a aby Jakoubek nemusel daleko, posekal rovnou celý trávník. Teď chodí pro změnu s Benešovou Kájou.

TAJEMSTVÍ KOUŘÍCIHO SE SKLEPA

Ráno po příchodu do školy se častokrát stává, že nám do nosu uhoří zápach, linoucí se ze školního sklepu, doprovázený jemným kouřem. To je ovšem jen lepší z případů. Tím horším je, když není vidět na krok a musíme si dávat ruce před pusy, abychom se neudusili. Co však stojím za tímto tajemným kouřem? Náš tým se rozhodl přijít tomu na kloub. Každý rok vždy na začátku nás učitelé varují, že kouření škodí zdraví, způsobuje rakovinu a snaží se nám to mermomocí vymluvit. Máme zakázáno kouřit před školou. Ovšem k čemu to vede, když sami nám kouří přímo před očima? Možná, že se sklep dá považovat za dobrou skrýš, ovšem jen pokud bychom nebyli na škole my, ti kteří chtějí mít všechno pod kontrolou. Proč myslíte, že několikrát do roka máme požární cvičení? A pokud učitelé nedokážou své choutky potlačit, možná by zde mohli zřídit malou kuřárnu, která by samozřejmě sloužila i žákům se stejným problémem. Vždyť bychom se mohli zase jednou poposunout o krůček dopředu a uvědomit si, že zakázat kouřit a říkat, jak je to nebezpečné, je celkem zbytečné. Jsme už dost vyspělí na to, abychom si uvědomili, co děláme.

CO JEŠTĚ NEVÍTE O ...

... **Lucce Jirkovské:**

Na oslavě svých narozenin, v přítomnosti již bývalého přítele Filipa Sládečka, se jí podařilo sundat si košili bez jediného doteku rukou. Stačilo k tomu jediné vypětí její objemné hrudi při sfoukávání svíček na dortu.

... **Anežce Poklopové:**

Tichá, nevýrazná osoba. Kolik kluků asi měla? Stačí se podívat do jejího zápisníčku, který si vede již od svých deseti let. Do něj si zapisuje všechny své vztahy, flirtíky a jiné spojitosti s klukama. Stačí se jen podívat a hned zjistíte Kdo, Kdy, Kde.

... **Tomáši Kukulovi:**

Již jako malý chlapec byl horlivým „skateboardákem“. Než se dočkal svého prvního skejtu, musel si ale nějaký čas počkat, tak aby to nebylo tak dlouhé, zhotovil si v šesti letech své vlastní vozítko. Zhotovil si ho z maminčina žehličího prkna, pod které dal dvě tatínkovy činky a vše svázal dohromady sestřiným švihadlem. Na hlavu narazil čepici s kačerem Donaldem a jízda mohla začít.

... **Honzovi Kovalczukovi:**

Po dlouhém snažení se mu konečně při basketbalu **skoro** podařilo vyskočit na obroučku. [samozřejmě bez míče - cha cha (smích vzkazem od kamaráda z basketu)]

... **Michalovi Barešovi:**

Jako malý si strašně rád hrál se svojí panenkou Lulu. To se mu ovšem stalo osudným. Když se ve školce fotili a pan fotograf dělal fotky zvlášť chlapečků a holčiček, omylem se octl ve skupince plné děvčátek.

... **Vladimíru Hradeckém:**

Když se mu narodil malý synek Šimon, měl na hlavičce nepřehlédnutelný nádor. Po zdlouhavých studiích doktoři zjistili, že v nádoru jsou nashromážděny přebytečné informace z matematiky, fyziky a chemie.

... **Monice Coubalové:**

Zde je to spíše než něco odkrytého, pozdrav od bývalých žáků:

Práci zdar, Tarzane!

Koubci & Anežka

Co si myslíš o letošních devítkách?**Co je na nich dobrý a co špatný?****Honza Kovalczuk**

Co já vim, v..le! Napiš tam, že jste v pohodě... ty to píšeš? Né, nepiš to tam!

Adam Třešňák

To je dobrý, no. No já si moc nemyslím, ale dobrý. Ani mi nic nevádí. (ale to je nejlepší...nemyslet)

Iveta Pokorná

Já nevím. Takový normální... (abychom nebyli)

Šárka Kubizňáková

Podle toho jakých. B. Jo dobrý v pohodě. Řecko. Nic mi nevádí. Můj bratr...tady jde...

Martin Abík & Michal Bareš

Blbý...co mám jako říkat?... ne nepiš to tam...dej mi tu tužku! Já ti jí zlomím. Mně nikdo nevádí.

Alesja Anisimová

Jste dobrý a že je s vámi sranda a že... a že nám budete chybět. A že tady bude smutno a že nebudeme mít koho prudit. (no to je teda smůla)

Štěpán Lodinský

Áčko, béčko? Že jsou dobrý, že nějak neopruzujou. Dobrý je, že nejsou zlý. (to si myslíš jenom ty)

Zuzana Hejduková

Já nevím...jste takový normální. Nevím, já vás moc neznám. Ale jak o kterým... (třeba o mně)

Eliška Adamcová 9.B

Jak chytrý je váš pes?

Máte čtyřnohého domácího miláčka, který od přírody štěká? (Takže vašich zvláště nadaných štěkajících koček se to netýká.) Myslíte si, že se hodí jenom jako živý kobereček přede dveře, kterého musíte krmit a venčit. A nebo je to chytrý šibal, kterého jen tak nepřelstíte? To vše zjistíte po vyzkoušení tohoto IQ testu na vašem mazlíčkovi.

1. Počkejte, až se na vás pes podívá, a předstírejte, že jste si do ruky vzali něco k snědku a že jíte.

- A. Pes vás upřeně pozoruje, jako byste jedli doopravdy
- B. Začne prozkoumávat místo, odkud jste pochoutku měli
- C. Nejeví žádný zájem
- D. Zřejmě si neuvědomuje, že je to všechno jen „jako“

2. Co pes udělá, když narazí na plot, nebo jinou překážku, kterou nedokáže přeskočit?

- A. Rozeběhne se podél plotu a hledá, kudy by prošel
- B. Pustí z hlavy svůj původní cíl a běží jinam
- C. Snaží se podhrabat nebo se na druhou stranu dostat jiným způsobem
- D. Počká ,až ho přenesete

3. Rozeznává váš pes některá ze slov: večeře, veterinář, postel, na shledanou (Samozřejmě v podobě, kterou normálně používáte.) Pokud ano, kolik?

- A. Tři nebo čtyři
- B. Dvě
- C. Jedno
- D. Žádné

4. Jak váš pes reaguje, když zaslechne, že se v kuchyni připravuje jídlo?

- A. Okamžitě přiběhne
- B. Přiběhne, jen když má velký hlad nebo je zvědavý
- C. Nic nepozná, pokud mu to nepřipravujete přímo pod čumákem

5. Pes je u dveří a zvenčí zaslechne neznámé zvuky. Jak reaguje?

- A. Začne štěkat a vrhat se na dveře
- B. Nevěnuje jim pozornost
- C. Ztiší se a pozorně poslouchá

6. Jak se váš mazlíček chová, když na procházce potkáte mnohem většího psa?

- A. Běží k němu a začne po něm chňapat a štěkat
- B. Začne zuřivě štěkat nebo vrčet, ovšem z dost bezpečné vzdálenosti (buzerant)
- C. Uhne mu z cesty
- D. Opatrně se přiblíží, jako by si chtěl hrát

7. Venčíte svého psa na vodítku. Co udělá, když dojdete k frekventované silnici?

- A. Zastaví se na chodníku a podívá se, jestli můžete bezpečně přejít
- B. Spolehne se na vás a počká, až vykročíte
- C. Pokračuje v cestě, dokud ho nepřitáhnete za vodítko

8. Přestanete si se svým mazlíčkem hrát, ale on by chtěl ještě pokračovat. Jak vám to dá najevo?

- A. Začne tiše výt
- B. Pokouší se vás zatáhnout zpět do hry
- C. Vrčí

9. Pamatuje si lidi, kteří k vám chodí?

- A. Ne
- B. Ano, hlavně ty, kteří jsou na něj hodní
- C. Někdy
- D. Ne, ale jakmile mu dají něco k jídlu, začne se chovat, jako by si je pamatoval (Ale tak je to někdy i v životě, ale ne úplně tenhle případ)

10. Pes se chce napít, ale miska na vodu je prázdná. Co udělá?

- A. Čeká, až si toho všimnete
- B. Najde si jiný zdroj vody, třeba záchodovou mísu nebo kaluž
- C. Přivolá vás k misce, abyste věděli, že je prázdná
- D. Sedne si k misce a začne výt

11. Přistihnete psa při něčem, co dělat nesmí. Ví, že je zle. Jak se zachová?

- A. Svěsí uši, zatváří se provinile a odplíží se pryč
- B. S vystrašeným výrazem uteče
- C. Uteče, ale evidentně je mu to jedno
- D. Přikrčí se před vámi

12. Jak se chová v novém prostředí?

- A. Prozkoumá každý koutek
- B. Projeví mírnou zvědavost
- C. Zajímá ho jen, co dostane k večeři

Hodnocení

	A	B	C	D	E
1.	2	3	1	4	X
2.	4	1	2	2	X
3.	4	3	2	1	X
4.	3	3	1	X	X
5.	2	1	3	X	X
6.	1	3	4	2	X
7.	4	3	1	X	X
8.	2	3	1	X	X
9.	1	4	3	2	X

10.	1	4	3	4	2
11.	4	2	1	3	X
12.	3	2	1	X	X

A co váš pes?

Počet bodů	Kategorie
14 bodů a méně	Beznadějný případ
15 až 18 bodů	Žádná sláva
19 až 23 bodů	Podprůměrný
24 až 27 bodů	Průměrný
28 až 31 bodů	Lepší průměr
32 až 37 bodů	Chytrý
38 až 41 bodů	Psí genius

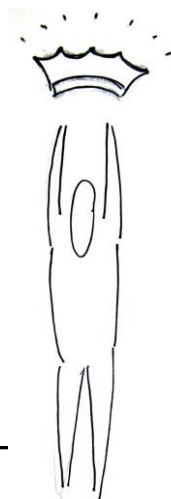
Psi obvykle dosahují v tomto testu 24 až 27 bodů. Plného počtu dosáhl jen speciálně vycvičený policejní pes.

Jitka Novotná 8.B.

MISS SCHOOL

(druhého stupně ☺)

A jsou tu výsledky soutěže z druhého kola! Zde jste mohli volit ze všech vítězů z prvního kola. Ať už jste volili podle toho, kdo se vám líbí, kdo je dobrý kámoš, koho máte rádi nebo je vám prostě jen sympatický.... bylo to jen a jen na

vás. A koho že nejrady potkááte o přestávkách na chodbách nebo o něm sníte před spaním?

1. Alesja Anisimová (24)

2. Eva Hájková (17)

3. - 4. Zuzka Horová (13)

3. - 4. Monika Krchová (13)

1. Honza Kovalczuk (27)

2. - 3. Mirek Černý (14)

2. - 3. Ondra Stoupa (14)

Vítězům blahopřejeme

Terča Těšitelová a Magda Poklopová

Žákovské perličky

Chemie

(Zuzana Horová): Mohl byste nám prosím zopakovat, co do toho testu nemáme psát?

(pan uč. Škarvada): Řekni nám, co

způsobuje nemoci. (Vojta Dušek): „Bacily, viry a

člověk. „(pan uč. Škarvada): Co za nemoc způsobuje člověk? (Vojta Dušek): No třeba zlomenou ruku. Typická nemoc.

(pan uč. Škarvada): Ty, se svejma 150 cm výšky prostě nemáš na jedničku. (Mirek Černý)

Fyzika

(pan uč. Hradecký): Při praktickém zkoušení dostanete ...autíčko. „Jaký?“

Takhle maličký!

(Eliška Adamcová): Voda se pak úplně normálně roztaví na plyn.

Český jazyk

(paní uč. Kněžourková): Mám tady velice originální práci. Jméno: „Jan Jan“, Datum: „Kubizňák“.

Hudební výchova

(*Anežka Poklopová*): ...a stal se z něho vynikající dřezový skladatel.

Vojta Hlína 9.B

Otazníky kolem nás**Kolik pouťových balonků musí dítě držet, aby se vzneslo do vzduchu?**

Záleží samozřejmě na jeho váze. Jelikož váží asi dvacet kilogramů, stane se z něj vzduchoplavec, když bude v ruce držet alespoň 150 balonků plněných heliem. Loni v říjnu se Brit Ian Ashpole, který váží pětasedmdesát kilogramů, vznesl pomocí šesti set balonků do výše 3,5 km a poté zase bezpečně přistál. Tímto výkonem se zapsal do Guinnessovy knihy rekordů.

Proč si datlové při klování nezpůsobí otřes mozku?

Vděčí za to zvláštní anatomii hlavy. Jejich šedou kůru mozkovou chrání před otřesy vrstva houbovitě hmoty a ve spodní části hlavy mají kost, která energii nárazů zobáku účinně pohlcuje. Stejně jako u jiných ptáků obklopuje mozek datlů jen malé množství mozkomíšního moku, což přispívá k tomu, že se otřesy tolik nepřenášejí na centrální nervovou soustavu.

Co bylo dřív - slepice nebo vejce?

Dnes panuje celkem všeobecná shoda, že se všichni ptáci včetně slepice vyvinuli ze společného předka, jímž byl Archeopteryx nebo jeho blízký příbuzný. Někteří z těchto tvorů, kteří měli znaky plazů i ptáků, snesl patrně před desítkami miliony let "abnormální" vejce, z něhož se vyklubalo mládě prvního pravého ptáka. Díky evoluci pak postupně vznikaly další a další ptačí druhy. Mnohé detaily tohoto procesu sice neznáme, ale jisté je, že každý nový živočišný druh existuje nejdříve jako zárodek. Dřív než slepice bylo tedy vejce.

Jak sní nevidomí?

Pokud se někdo slepý už narodil či ztratil zrak před pátým rokem života, postrádají jeho sny vizuální složku. Jinak je to ovšem u lidí,

kteří přišli o zrak až v sedmi letech nebo později. Jejich sny jsou plné obrazů ještě dvacet až třicet let poté, co oslepli. Celkem podle očekávání jsou sny lidí, kteří nevidí od narození, zaměřené na zvukovou složku. Zajímavé je, že hluší lidé sní ve znakové řeči a jejich sny jsou prý obzvláště barevné.

WWW

www.metalpolis.net

Webové stránky zaměřené na opravdu tvrdou muziku - od fanoušků pro fanoušky. Na stránkách naleznete koncerty, rozhovory, fórum recenze a další.

www.cddc.vt.edu/host/atomic

Stránky zaměřené na atomové bomby – fotografie i videa jaderných testů.

phpweb.unas.cz/download/zaj/atom.php

Sestavte si doma atomovku...

www.weetwatjehoort.nl

Takhle nějak vypadá bubeník, který na své bicí hraje a hraje a hraje..
Video.

www.putfile.com

Tady můžete najít pár srandovních videí, mimo jiné třeba:

www.putfile.com/media.php?n=escalator_driving

Nový adrenalinový sport – jízda na eskalátoru.

himsteria.bloguje.cz

Osobní stránky Elišky Adamcové.

www.volny.cz/ludek-vesely

Další osobní stránky, tentokrát Luďka Veselého.

test.bezpecnosti.cz

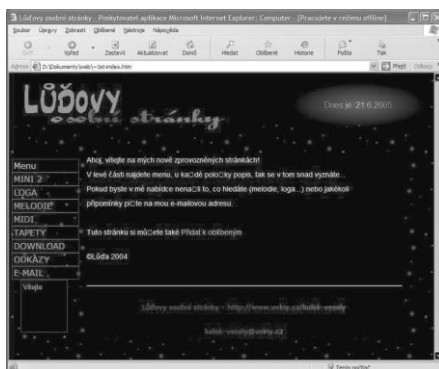
Otestujte si, jak máte zabezpečený počítač proti nebezpečí z internetu.

www.fetchfido.co.uk/games

Desítky drobných her (když je nuda o hodině počítačů☺)

foto.bazar.cz

Pokud sháníte foťák a za slušnou cenu, máte šanci, že tady něco objevíte.

Luděk Veselý, 9.B

Jan Koller

Vystřílený dlouhán reprezentačního ÁČKA

Útočník Jan Koller se stal nejlepším střelcem v historii české fotbalové reprezentace. Dvaatřicetiletý hráč se v utkání s Andorrou v Liberci trefil ve 29. minutě hlavou a byl to jeho už 35. gól v reprezentačním dresu. Má teď o branku víc než legendární útočník z předválečné éry Antonín Puč. Počet golů na Kollerově kontě se po střeďečném zápase zvýšil o čtyři branky. Nyní je jich už 39.

Útočník bundesligové Borussia Dortmund potřeboval na překonání Pučova rekordu odehrát 62 zápasů. Z první trefy se radoval hned při své premiéře v dresu národního týmu před šesti lety proti Belgii. V počátku reprezentační kariéry si dokonce udržoval fantastický průměr

jednoho gólu na zápas. Pak se mu sice střelecká muška trochu vychýlila, ale dokázal ji znovu najít a góly na jeho kontě nezadržitelně přibývaly.

V podzimní kvalifikaci se trefil čtyřikrát, v únorovém přátelském utkání ve Slovinsku Puče dohnal, ale pak kvůli zranění zmeškal další dva kvalifikační zápasy proti Finsku i Andoře. Dnešní návrat do reprezentace ozdobil zápisem do historie.

V elitní desítce ze současných hráčů národního týmu figurují ještě Vladimír Šmicer na sedmé pozici s 26 zásahy, Milan Baroš je s 23 góly o přičku níže.

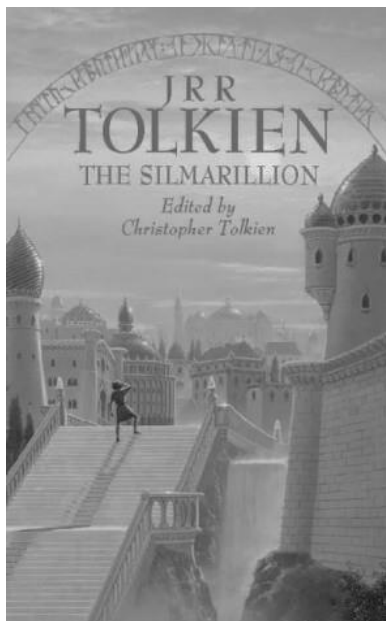

Ondra Stoupa a Míra Černý, 9.B

Knižní klub

J. R. R. Tolkien SILMARILLION

V dnešní době neznámějším dílem tohoto autora je bezesporu trilogie Pán prstenů. Avšak vrcholem Tolkienovy tvorby měl být právě Silmarillion, vydaný pět let po jeho smrti. Knížku jsem zatím nestihla přečíst, ale budu se snažit vám ji co nejpřesněji přiblížit. Celý obsah knížky by se dal vystihnout pár slovy: historie Středozemě, její vznik a vývoj. Kniha sama o sobě je velice těžká na čtení. Je to v podstatě něco, jako kdybyste studovali dějepis. Desítky jmen, názvů a těch všech podobných důležitostí. Co ovšem celou knihu zpestřuje, je fantazie, kterou máme stále více v oblíbě. Svým způsobem je to opravdu nejkvalitnější dílo napsané perem anglického spisovatele, narozeného r. 1892 v jihoafrickém Bloemfonteinu. Mě na knížce uchvátila právě ta fantazie, kterou do ní Tolkien vložil a s kterou vytvořil úplně nový svět. Knížku opravdu doporučuji milovníkům fantazy-literatura, i když asi ne všechny osloví. Koho by ale oslovit mohla, jsou dějepisci. Zsvětí je totiž do historie světa úplně odlišného od našeho (přestože některé události se budou v mnohém podobat skutečnosti).

Úryvek:

Byl Eru, Jediný, který se v Ardě nazývá Ilúvatar. Nejdříve učinil Ainur, Svaté, kteří potom byli potomstvem jeho myšlenky, a byli s ním dříve, než bylo vytvořeno cokoli jiného. A mluvil k nim: předkládal

jim hudební témata a oni před ním zpívali a on byl rád. Dlouho však zpívali každý sám nebo jen několik spolu, zatímco ostatní naslouchali; každý totiž chápal jen tu část Ilúvatarovy mysli, z níž vzešel, a v porozumění bratrům rostli jen pomalu. Avšak tím jak naslouchali, docházeli k stále hlubšímu porozumění a přibývalo jednohlasnosti a souzvuku.

A stalo se, že Ilúvatar svolal všechny Ainur a vyjevil jim mocné téma, rozvinul před nimi věci větší a podivuhodnější, než dosud zjevil; a sláva počátku tohoto tématu a nádhera jeho konce Ainur ohromila, takže se sklonili před Ilúvatarem a mlčeli.

Potom jim Ilúvatar řekl: „Chci, abyste nyní na téma, které jsem vám vyjevil, v souzvuku spolu hráli Velkou hudbu. A protože jsem vás zažehl Nehynoucím plamenem, ukážete své síly v tom, jak ono téma zkrášlíte: každý svými vlastními myšlenkami a nápady, bude-li chtít. Já však budu sedět a naslouchat a budu rád, že skrze vás procitla v písni velká krása.“

Eliška Adamcová 9.B

Vtipy

Na břehu ostrova stojí zarostlý muž a mává rukama na loď plující kolem. „Kdo je to?“ ptá se jeden pasažér kapitána. „Nevím, ale vždycky se tahle raduje, když jedeme okolo.“

Víš, jaká je mužská představa romantiky? Fotbalový stadion osvětlený svíčkami.

Na drátě visí tři netopýři, dva hlavou dolů a třetí hlavou nahoru. Baví se ti dva normálně s hlavou dolů: „Hele, nevíš, co se mu stalo?“ „Omdlel, nevidíš?“

Nově vysvěcený kněz má poprvé vyslechnout zpovědi věřících. Je trochu nervózní a požádá staršího kněze, aby si ho poslechl a dal mu

nějaké rady. Když odejde první farník, odvede starší kněz nováčka do sakristie.

„Mám pro vás pár návrhů,“ řekne laskavě. „Zkuste si založit ruce na prsou a jednou rukou si mnout bradu.“ Mladý kněz to udělá.

„Výborně,“ pochválí ho starší. „A teď zkuste říkat slova jako chápu, rozumím, nebo ano, pokračujte.“ Nováček si to vyzkouší. „Skvěle,“ zabručí starší kněz spokojeně. „A teď mi řekněte – není to přece jen lepší než se plácát do kolen a řvát: Fakt? A jak to bylo dál?“

Harrymu je 83 let. Je výborný golfista, ale špatně vidí, a tak nepozná, kam odpálil míček. Přátelé mu poradí, aby s sebou na golf bral Sama. Ten už se do míčku netrefí, ale oči má v pořádku.

Harry odpálí a obrátí se na Sama. „Viděl jsi, kam to letělo?“ zeptá se.

„Samozřejmě,“ odpoví Sam.

„A kam tedy?“

„To jsem zapomněl.“

„Já se nemůžu stát vojákem. Jsem krátkozraký.“

„Jen se nebojte. Až bude potřeba, pošleme vás do přední linie, abyste dobře viděl.“

Přijde zákaznice do obchodu a stěžuje si: „Včera jsem si tady koupila deku a vy jste mi tvrdila, že je to čistá vlna. Doma jsem se podívala na cedulku a zjistila jsem, že je to stoprocentní bavlna.“

„To je v pořádku, madam,“ ujišťuje ji prodavačka. „Ta cedulka je tam proto, aby zmátla moly.“

Vědci objevili novou nemoc, která nemá žádné příznaky. Není možné ji diagnostikovat a neexistuje na ni lék. Naštěstí dosud nebyly hlášeny žádné příznaky.